

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2011 r.

RPO-668939-VII-720.6/11/KM

Pomieszczenia dla Osób Zatrzymanych
Komendy Miejskiej Policji w Kaliszu
(wyciąg)

1. Wprowadzenie.

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, w dniu 15 marca 2011 r., do pomieszczeń dla osób zatrzymanych Komendy Miejskiej Policji w Kaliszu (zwanymi dalej: PdOZ lub Izba), udali się przedstawiciele Krajowego Mechanizmu Prewencji.

Pracownicy Krajowego Mechanizmu Prewencji sprawdzili na miejscu sposób traktowania osób zatrzymanych, dokonując oceny pod względem ich ochrony przed torturami oraz innym okrutnym, niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem albo karaniem.

Przeprowadzone czynności polegały na:

- wysłuchaniu informacji przedstawionej przez Zastępcę Komendanta Miejskiej Policji oraz Naczelnika Wydziału Prewencji,
- oglądzie wszystkich pomieszczeń Izby, w tym sprawdzeniu stanu wyposażenia pokoi dla zatrzymanych,
- przeprowadzeniu, na podstawie kwestionariusza, pięciu rozmów na osobności z zatrzymanymi przebywającymi w Izbie,
- zapoznaniu się z nagraniem z monitoringu z przyjęcia do Izby zatrzymanej w celu wytrzeźwienia kobiety.

Pracownicy Krajowego Mechanizmu Prewencji poinformowali Komendanta Miejskiej Policji oraz jego Zastępcę o ustaleniach dokonanych w ramach powyższych czynności, a także wysłuchali ich uwag i wyjaśnień.

Ponadto, po zakończeniu wizytacji analizie poddano Regulamin pobytu osób umieszczonych w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, Protokół kontroli sanitarnej przeprowadzonej w dniach 18-21 maja 2010 r. przez Zespół Państwowej Inspekcji Sanitarnej MSWiA na obszarze województwa wielkopolskiego, program zajęć w ramach doskonalenia zawodowego lokalnego w miejscu pełnienia służby dla grupy szkoleniowej policjantów PdOZ Wydziału Prewencji w KMP w Kaliszu, dane statystyczne dotyczące osób umieszczonych w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych w roku 2010 i 2011 do dnia wizytacji oraz nagrania z monitoringu w PdOZ od dnia 13 marca 2011 r., godz. 00:01 do dnia 15 marca 2011 r., godz. 12:00.

2. Charakterystyka Pomieszczeń dla Osób Zatrzymanych.

Pomieszczenia dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia usytuowane są na parterze Komendy Miejskiej Policji w Kaliszu. Okna Izby wychodzą na teren wewnętrzny Komendy. Zapewnia to właściwą izolację od hałasu ulicznego, jak również uniemożliwia nawiązywanie przez zatrzymanych nielegalnych kontaktów z otoczeniem.

Izba przeznaczona jest dla kobiet i mężczyzn, zatrzymanych w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa oraz doprowadzonych w celu wytrzeźwienia. Opłata za pobyt osoby doprowadzonej do wytrzeźwienia wynosi 210 zł. Została ona ustalona przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Poznaniu.

Pojemność PdOZ wynosi 25 miejsc. Wydzielono 1 pokój siedmioosobowy, 4 trzyosobowe i 3 dwuosobowe.

Nadzór nad nimi sprawuje Naczelnik Wydziału Prewencji. Oprócz służby etatowej (15 funkcjonariuszy) w PdOZ zatrudnionych jest 3 pracowników cywilnych do wykonywania zajęć gospodarczych. Z informacji przekazanych przez Komendanta wynika, że czynności związane z osadzeniem kobiety wykonuje jedna z funkcjonariuszek Komendy.

W dniu wizytacji w Izbie przebywało 5 zatrzymanych.

3. Ogląd Izby.

Przeprowadzony ogląd całej Izby oraz uzyskane w związku z tym informacje pozwoliły stwierdzić, iż w skład pomieszczeń dla osób zatrzymanych w Kaliszu wchodzi: osiem pokoi dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokój przeznaczony do przeprowadzania i dokumentowania czynności służbowych z udziałem osoby zatrzymanej, pokój sanitarny służący do utrzymania higieny osobistej, pokój do przygotowywania lub podgrzewania posiłków, pokój lekarski, dwa magazyny czystej bielizny pościelowej, magazyn brudnej pościeli, pokój dyżurnego, pokój przesłuchań oraz pomieszczenie pełniące rolę poczekalni dla osób doprowadzonych do PdOZ.

W Izbie wydzielono pokoje, w których umieszcza się wyłącznie osoby zatrzymane do wytrzeźwienia, wyposażone w wolno leżące materace, pokryte zmywalną tkaniną. Jeden z tych pokoi przeznaczony został dla osób zaniedbanych pod względem higienicznym. Po każdorazowym umieszczeniu w nim zatrzymanego, pokój ten jest odkażany lampą bakteriobójczą. Pozostałe pokoje wyposażono w jednoosobowe prycze. Znajdujące się w nich stoliki oraz krzesła nie mają ostrych krawędzi i są przymocowane do podłogi.

Każdy z pokoi wyposażony jest w przycisk instalacji przyzywowej, umożliwiający w razie potrzeby wezwanie pracownika Izby.

W pokojach zamontowano punkty świetlne, odpowiednio zabezpieczone. Zapewniają one właściwe oświetlenie, odpowiednie do czytania i pisania. W pomieszczeniach działa sprawna wentylacja grawitacyjna.

Zatrzymani, z którymi rozmawiano skarżyli się na niską temperaturę powietrza w pokojach. Również w opinii pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji, w dniu wizytacji, w pokojach dla zatrzymanych było zimno. Ponadto, w niektórych z nich było brudno.

Na drzwiach do poszczególnych pokoi zamontowano składane półki służące do stawiania naczyń z posiłkami. W dniu wizytacji pod drzwiami pokoi, w których umieszczono osoby zatrzymane znajdowało się obuwie przebywających w nich osób, co jest niezgodne z § 10.1 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw

Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie pomieszczeń w jednostkach organizacyjnych Policji przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia oraz regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach (Dz. U. z 2008 r. Nr 192, poz. 1187) (dalej: rozporządzenie), zgodnie z którym osoba zatrzymana lub doprowadzona w celu wytrzeźwienia, przebywająca w pomieszczeniu korzysta z własnej odzieży, bielizny i obuwia. Wskazać również należy, iż zatrzymanym, zgodnie z § 7.2 pkt 2c załącznika do rozporządzenia odbiera się sznurowadła, nie zaś obuwie. Ponadto, sprzeczna z § 10.1 załącznika do rozporządzenia, jest zaobserwowana podczas analizy monitoringu, praktyka osadzania nietrzeźwych w samej bieliźnie.

Pokój sanitarny wyposażono w 2 kabiny w-c, 2 umywalki oraz prysznic. W dniu wizytacji znajdował się tam papier toaletowy oraz mydło. Kabina prysznicowa nie została wyposażona w przesłonę, zapewniającą intymność osobie kąpiącej się. Ponadto, funkcjonariusze mają wgląd do pokoju sanitarnego, a także podczas kąpieli osoby zatrzymanej przez szybę, w którą wyposażone są drzwi sanitariatu. Z wyjaśnień udzielonych w tej kwestii przez Zastępcę Komendanta wynika, że podczas kąpieli zatrzymanego w pokoju sanitarnym przebywa funkcjonariusz. Przyjęte rozwiązanie budzi wątpliwości osób wizytujących. W opinii Krajowego Mechanizmu Prewencji obecność osoby trzeciej podczas kąpieli zatrzymanego, bez umożliwienia zasłonięcia kabiny prysznicowej narusza ludzką godność poprzez niezapewnienie intymności kąpiącemu.

Posiłki dla zatrzymanych przygotowuje restauracja „Muzealna”. Dostarczane są one w jednorazowych, utrzymujących ciepło opakowaniach. Z informacji udzielonej przez Zastępcę Komendanta wynika, że osadzeni w Izbie zatrzymani mają zapewnione dodatkowe napoje - wodę i herbatę, co jest istotne zwłaszcza w przypadku osób doprowadzonych do wytrzeźwienia.

W Izbie wyodrębniono dwa pomieszczenia spełniające rolę magazynu czystej pościeli, koców, ręczników i poduszek. Przedmioty te przechowywane są na regałach. Jeden z magazynów przeznaczony jest na rzeczy wydawane wyłącznie osobom nietrzeźwym. Brudne koce i pościel składowane są w pomieszczeniu zwanym „brudownikiem” i przekazywane do prania. Rzeczy, z których korzystały

osoby zaniedbane higienicznie pakowane są do oznaczonych specjalnym kolorem worków.

Warunki panujące w pomieszczeniu pełniącym funkcję poczekalni dla zatrzymanych budzą niepokój osób wizytujących. Pomieszczenie to wydzielono kratą w przedsionku vis a vis drzwi wejściowych, które w dniu wizytacji pozostawały otwarte. Umieszczenie to, powoduje, że panująca w poczekalni temperatura, jest zdecydowanie zbyt niska. Nadto, samo pomieszczenie było brudne i zaniedbane. Leżał w nim zdeptany i brudny materac, na podłodze zaś były niedopałki papierosów. Ponadto, na podłodze przedsionka widoczne były plamy, które swoim wyglądem przypominały krew. Zastępca Komendanta poinformował wizytujących, że w poczekalni zatrzymany nie przebywa dłużej niż 15 minut, zaś w związku z brakiem monitoringu w tym pomieszczeniu nie jest w stanie ustalić pochodzenia wspomnianych plam. Ponadto, poinformował on wizytujących, iż takie sytuacje jak zakrwawienie korytarza mają często miejsce, ze względu na stan w jakim przywożone są osoby zatrzymane, a zatem są one niezależne od funkcjonariuszy PdOZ. W związku z tym sytuacje takie nie są wyjaśniane. Analiza nagrań z monitoringu z innych kamer również nie pozwoliła ustalić ich pochodzenia. W związku z zaistniałą sytuacją Krajowy Mechanizm Prewencji uważa za konieczne zainstalowanie w tym pomieszczeniu kamery telewizji przemysłowej wraz z możliwością rejestracji obrazu.

Z informacji udzielonych przez Zastępcę Komendanta i Naczelnika Wydziału Prewencji, zatrzymanym umożliwia się palenie wyrobów tytoniowych w toalecie. Jednakże zatrzymani palący, z którymi rozmawiano, nie potwierdzili tej informacji. Jak wskazali, posiadane przez nich papierosy zostały zabrane do depozytu. Praktyka ta jest sprzeczna z §7.1 pkt 2 załącznika do rozporządzenia, który wymienia katalog przedmiotów, które przekazywane są do depozytu. Komendant Miejski poinformował pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji, iż w związku z wprowadzonymi zmianami do ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55) o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych w Izbie obowiązuje całkowity zakaz palenia. Jednakże wskazać należy, iż art. 5.1 wspomnianej ustawy

wymienia zamknięty katalog miejsc, w których obowiązuje zakaz palenia tytoniu. W związku z tym, do pomieszczeń dla osób zatrzymanych zastosowanie ma § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 września 2001 r. w sprawie zasad dopuszczalności używania wyrobów tytoniowych na terenie obiektów podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 106, poz. 1163).

Kontrola osobista osób zatrzymanych odbywa się w monitorowanym pokoju przeznaczonym do przeprowadzania i dokumentowania czynności służbowych z udziałem osoby zatrzymanej. Z analizy monitoringu wynika, iż jest ona przeprowadzana przez funkcjonariusza tej samej płci co zatrzymany, ale przy otwartych drzwiach. Sytuacja taka powoduje, że podczas kontroli osobistej wgląd do pokoju mają osoby trzecie, a tym samym nie zapewnia się poszanowania intymności zatrzymanego. W pomieszczeniu tym, w szafkach, przechowywany jest również depozyt osób zatrzymanych. Należy przy tym podkreślić, iż liczba szafek (6) jest nieadekwatna do pojemności Izby (25), co prowadzi do opisanej wcześniej sytuacji, w której odzież wierzchnia zatrzymanej osoby znajdowała się pod drzwiami pokoju, nie zaś w wyznaczonym do tego miejscu.

4. Stan przestrzegania praw.

4.1. Informowanie zatrzymanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach.

Wątpliwości pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji budzi sposób zapoznania się osoby zatrzymanej z treścią Regulaminu pobytu osób umieszczonych w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia. Jego treść umieszczona została w pomieszczeniu przeznaczonym do przeprowadzania i dokumentowania czynności służbowych z udziałem osoby zatrzymanej. W ocenie wizytujących, oprócz ww. sposobu zapoznania osoby osadzonej w Izbie z Regulaminem, celowym jest również udostępnienie jego treści podczas pobytu w PdOZ np. poprzez umieszczenie go na ścianach/drzwiach pokoi. W związku z tym, pracownicy Krajowego

Mechanizmu Prewencji stoją na stanowisku, iż niezbędna jest zmiana sposobu zapoznawania się osób zatrzymanych z treścią regulaminu pobytu w PdOZ na taki, który będzie dawał im gwarancję przyswojenia jego postanowień w warunkach wolnych od pośpiechu i konieczności wykonywania innych czynności. Warto również zauważyć, iż obowiązek poinformowania osób zatrzymanych o przysługujących im uprawnieniach wraz z pouczeniem co do sposobu ich skorzystania, stanowi jedną z zasad dotyczących postępowania z osobami zatrzymanymi, zawartych w Rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 9 grudnia 1988 r. przyjętej pod nazwą „Zbiór zasad ochrony wszystkich osób poddanych jakiegokolwiek formie zatrzymania lub uwięzienia”. Zasada 13 przywołanego dokumentu stanowi, iż *„każdy, w chwili swojego aresztowania oraz w momencie rozpoczęcia pozbawienia go wolności lub uwięzienia lub niezwłocznie po tym momencie, otrzyma od organu władzy odpowiedzialnego za jego aresztowanie, pozbawienie go wolności lub uwięzienie odpowiednio, informacje na temat jego praw wraz z ich objaśnieniem oraz na temat sposobu, w jaki może z nich skorzystać.”* Takie samo stanowisko zawarte zostało w Standardach Europejskiego Komitetu Zapobiegania Torturom [CPT/Inf/E (2002)1 – Rev. 2003], który podkreśla, iż prawa osób pozbawionych wolności nie mają większej wartości, jeśli osoby te nie są świadome ich istnienia (§ 44 Dwunastego Sprawozdania Ogólnego Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Poniżającemu traktowaniu albo Karaniu [CPT/Inf (2002)12]).

Zatrzymani, z którymi przeprowadzono indywidualne rozmowy twierdzili, iż nie zostali poinformowani o prawie złożenia do sądu zażalenia na zatrzymanie. Zastępca Komendanta poinformował wizytujących, iż każdy z zatrzymanych podpisuje się pod protokołem zatrzymania zawierającym pouczenie o przysługującym mu w tym przedmiocie prawie.

Jednakże wizytujący stoją na stanowisku, iż odebranie od zatrzymanego podpisu nie może być utożsamiane z prawidłowym pouczeniem skoro żaden z rozmówców nie wiedział o prawie do złożenia zażalenia do sądu na zatrzymanie. Moment zatrzymania i umieszczenia w Izbie wiąże się często z przeżywaniem

silnego stresu przez osoby zatrzymane, co może negatywnie wpływać na percepcję, skupienie i ocenę sytuacji. Wskazane jest zatem ustne informowanie zatrzymanych o prawie złożenia do sądu zażalenia na zatrzymanie.

4.2. Prawo dostępu do lekarza.

Izba zatrudnia lekarza, który przebywa na jej terenie codziennie w godzinach od 16:00 do 6:00. W pozostałych godzinach do PdOZ wzywane jest pogotowie ratunkowe. Przed umieszczeniem w Izbie, badaniu lekarskiemu poddawane są wszystkie osoby doprowadzone w celu wytrzeźwienia, pozostałe tylko wówczas, gdy jest taka potrzeba lub zatrzymany tego żąda. Praktyka ta została potwierdzona przez zatrzymanych, z którymi rozmawiano. Jeden z nich jednakże stwierdził, iż badanie lekarskie odbywało się w obecności funkcjonariusza policji. Zgodnie z § 42 Dwunastego Sprawozdania Ogólnego Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Poniżającemu traktowaniu albo Karaniu [CPT/Inf (2002)12] *„wszystkie badania lekarskie osób zatrzymanych w areszcie policyjnym muszą być przeprowadzane poza zasięgiem słuchu funkcjonariuszy, a także poza zasięgiem ich wzroku, chyba że lekarz w danej sprawie zgłosił zastrzeżenie przeciwne”*.

4.3. Prawo osoby zatrzymanej do poinformowania o fakcie jej zatrzymania osobę trzecią.

Każdy z zatrzymanych, z którymi rozmawiano twierdził, iż został poinformowany o przysługującym mu w tym przedmiocie prawie. Dwie osoby z niego skorzystały, przy czym funkcjonariusze Policji poinformowali wskazane przez zatrzymanych osoby o fakcie zatrzymania. Jak wynika z informacji udzielonej w tym zakresie przez Zastępcę Komendanta, w przypadku braku możliwości telefonicznego poinformowania osoby trzeciej o fakcie zatrzymania, pod wskazany przez zatrzymanego adres udaje się patrol Policji w celu przekazania tej informacji. Podkreślić należy, że zgodnie ze „Zbiorem zasad mających na celu ochronę wszystkich osób poddanych jakiegokolwiek formie aresztowania bądź uwięzienia - Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 43/173 z

dnia 9 grudnia 1988 r.”: *„Niezwłocznie po zatrzymaniu oraz po każdym przeniesieniu z jednego miejsca aresztowania lub uwięzienia do innego, osoba aresztowana lub uwięziona będzie uprawniona powiadomić, bądź też domagać się od właściwego organu powiadomienia członków jej rodziny lub innych właściwych osób według swojego wyboru, o jej zatrzymaniu, aresztowaniu lub uwięzieniu, bądź o przeniesieniu i o miejscu, w którym jest przetrzymywana (Zasada 16.1).* Praktyka w wizytowanej placówce wskazuje na to, iż powiadomienie, o którym mowa w powyższej zasadzie, wykonywane jest wyłącznie przez funkcjonariusza Policji. W ocenie Krajowego Mechanizmu Prewencji, w pierwszej kolejności należałoby więc rozważyć możliwość samodzielnej realizacji przysługującego zatrzymanym prawa do powiadomienia osoby trzeciej, zaś tylko w sytuacjach szczególnych prawo to realizować za pośrednictwem funkcjonariuszy Policji.

4.4. Prawo do kontaktu z adwokatem.

Żaden z zatrzymanych, z którymi rozmawiano nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie prawa.

5. Analiza dokumentacji.

Z przekazanych pracownikom Krajowego Mechanizmu Prewencji danych statystycznych wynika, że w 2010 r. w Izbie przebywało łącznie 3407 osób. W tej liczbie 2482 osoby to doprowadzeni w celu wytrzeźwienia, 879 - podejrzewani o popełnienie przestępstwa, 8 – za popełnione wykroczenie i 1 osoba - to zatrzymany na polecenie organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Ponadto, w tym okresie w PdOZ przebywało łącznie 37 cudzoziemców w celu wydalenia. W 2011 r. do dnia wizytacji, w Izbie łącznie umieszczonych zostało 667 zatrzymanych.

Z udzielonych przez Zastępcę Komendanta Policji wyjaśnień wynika, iż w 2011 r. w Izbie miał miejsce wypadek nadzwyczajny w postaci zgonu zatrzymanego. Postępowanie wyjaśniające w tej sprawie nie zostało jeszcze zakończone.

W PdOZ nie prowadzi się rejestru z zastosowania środków przymusu bezpośredniego. Z uzyskanych w tym zakresie wyjaśnień wynika, że w przypadku ich zastosowania policjant niezwłocznie informuje bezpośredniego przełożonego oraz dokonuje odpowiedniego wpisu w książce przebiegu służby. Mimo iż obowiązujące przepisy nie nakładają obowiązku prowadzenia odrębnej dokumentacji w tym zakresie, to prowadzenie tego typu rejestru ułatwi analizowanie przypadków stosowania środków przymusu bezpośredniego, z uwzględnieniem zasadności ich stosowania.

Świadectwo wzorcowania alkomatu, w dniu wizytacji, było aktualne do 28 czerwca 2011 r.

W protokole kontroli sanitarnej nie wskazano nieprawidłowości w zakresie szeroko rozumianego traktowania zatrzymanych.

6. Rekomendacje

Ustalenia poczynione przez pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych Komendy Miejskiej Policji w Kaliszu wykazały, że podstawowe zadanie, jakie prawo stawia przed tego typu placówką, tj. izolowanie osób zatrzymanych, realizowane jest w niej prawidłowo.

Na podstawie art. 19 Protokołu Fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, Krajowy Mechanizm Prewencji rekomenduje:

1. zmienić sposób udostępniania zainteresowanym Regulaminu pobytu osób umieszczonych w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, aby stworzyć im lepsze warunki do zapoznania się z jego treścią (np. na wewnętrznej stronie drzwi pomieszczeń dla zatrzymanych lub poprzez wydawanie zainteresowanym wspomnianego aktu z prośbą o zwrot po jego przeczytaniu),
2. informować ustnie zatrzymanych o prawie złożenia do sądu zażalenia na zatrzymanie,
3. przeprowadzać badania lekarskie bez obecności funkcjonariusza policji, chyba że lekarz zgłosi inną konieczność,

4. umożliwić, w pierwszej kolejności, realizowanie prawa zatrzymanego do powiadomienia o zatrzymaniu osoby trzeciej, bez pośrednictwa funkcjonariuszy Policji,
5. zaprzestać praktyki przymusowego rozbierania osób doprowadzonych do wytrzeźwienia,
6. zapewnić pacjentom prawo do poszanowania intymności i godności osobistej w trakcie kontroli osobistej, poprzez przeprowadzanie jej w niemonitorowanym, zamkniętym pomieszczeniu,
7. wyposażyć natryski w przesłony zapewniające intymność podczas korzystania z nich;
8. zamontować monitoring wraz z możliwością rejestracji obrazu w pomieszczeniu pełniącym funkcje poczekalni oraz zadbać o jego estetykę poprzez regularne sprzątanie i zapewnić odpowiednią temperaturę pomieszczenia,
9. zadbać o czystość i odpowiednią temperaturę w pokojach dla osób zatrzymanych,
10. wyznaczyć na terenie Izby miejsce, w którym umieszczone w niej osoby będą mogły używać wyroby tytoniowe,
11. zwiększyć liczbę szafek, do przechowywania rzeczy oddanych do depozytu przez zatrzymanych,
12. umożliwić zatrzymanym korzystanie z własnego obuwia,
13. przyjmować do depozytu przedmioty zgodne z §7.1 pkt 2 załącznika do rozporządzenia,
14. prowadzić rejestr zastosowania środków przymusu bezpośredniego,
15. każdorazowo wnikliwie wyjaśniać sytuacje wątpliwe, mogące nosić znamiona niewłaściwego traktowania osób zatrzymanych (np. w przypadku śladów krwi w poczekalni).

W odpowiedzi na rekomendacje KMP, Komendant Miejski Policji w Kaliszu nie podzielił wniosków i zaleceń powizytacyjnych zawartych w Raporcie. Stwierdził, iż osoby doprowadzone do wytrzeźwienia bezzwłocznie

informuje się o ich prawach, a badania lekarskie w obecności policjanta prowadzone są na prośbę lekarza lub ze względów bezpieczeństwa. Ponadto uznał, iż z uwagi na potrzebę ograniczenia kontaktu osoby zatrzymanej z osobami, które mogłyby przyczynić się do zacierania śladów, to funkcjonariusze informują rodzinę o zatrzymaniu danej osoby. Natomiast praktyka rozbierania zatrzymanych stosowana jest ze względów sanitarnohigienicznych lub bezpieczeństwa, a kontrola osobista wykonywana jest poza zasięgiem monitoringu. Komendant zobowiązał się wprowadzić zasłony do miejsc z natryskami i wyznaczyć miejsca przeznaczone do używania wyrobów tytoniowych. Za bezzasadne uznał monitorowanie poczekalni, a liczbę szafek depozytowych za wystarczającą. Zaznaczył, iż obuwie zastępcze było wydawane tylko na prośbę osadzonych lub ze względów bezpieczeństwa, a także, że funkcjonariusze nie są zobowiązani do prowadzenia rejestru zastosowanych środków przymusu. Podkreślił, iż na terenie jednostki nie było przypadków niewłaściwego traktowania osób zatrzymanych.

W związku z niesatysfakcjonującą odpowiedzią Krajowy Mechanizm Prewencji zwrócił się do Komendanta Wojewódzkiego Policji w Poznaniu w celu uzyskania jego stanowiska w przedmiotowej sprawie oraz podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania oczywistych nieprawidłowości w funkcjonowaniu jednostki. Komendant Wojewódzki Policji uznał, iż osoba zatrzymana jest w pełni informowana ustnie o uprawnieniach, a ponadto otrzymuje kopię protokołu zaopatrzoną w stosowne pouczenia. Zapewnił Mechanizm, że badania lekarskie w PdOZ prowadzone są w obecności funkcjonariusza tylko wtedy, gdy osoba doprowadzona znajduje się w stanie upojenia alkoholowego i bez pomocy policjanta nie jest w stanie wejść do pomieszczenia pełniącego rolę gabinetu lekarskiego, a także gdy osoba doprowadzona zachowuje się agresywnie. Zapewnił, iż podjęto działania mające na celu pozyskanie środków na zakup odzieży zastępczej oraz zakup nowych szafek. Poinformował, iż nie stwierdzono, aby zaobserwowane przez pracowników KMP palmy w poczekalni były śladami krwi, jednakże podjęto działania w celu poprawy estetyki w tym pomieszczeniu. Natomiast w kwestii rekomendowanego montażu monitoringu w pomieszczeniu

poczekalni, Komendant wyjaśnił, iż z uwagi na ograniczone środki finansowe w chwili obecnej nie planuje się tej inwestycji.